

Čtení na pokračování,
Část čtyřicátá osmá:

Sotos Chondropoulos:

Svatý Nektarios - Svátý našeho století

Kapitola VII/4 ... pokračování

Později vyšel ze svého domu bočními dveřmi, které se otevíraly na malý dvorek. Všiml si druhé borovičky rostoucí a kvetoucí světle zeleným jehličím. Když se rozhlížel, obdivoval Nektarios nádhernou podzimní scénérii kolem sebe. Tento týden poprvé přšlo a země byla šťastná. Slunce bylo jasné, obloha čistá, jenom s několika bílými mráčky pohybuujícími se po ní, stromy se třpytily. Venkovský klid panoval kam až oko mohlo dohlédnout.

„Ó Pane, všemocný Bože,“ šeptal si pro sebe Nektarios. „Každá krásná věc pochází z Tvých rukou a dokud budou ptáci na obloze zpívat, bude srdce nás lidí hledat Tebe a Tvou lásku. Prosím, nezapomínej na nás, své pokorné služebníky, v dobách zármutku.“

Když přemýšlel o svém dopise na obhajobu neústupnému a ‚pobouřenému‘ metropolitovi, Nektarios se ujistil, že o sestry bude postaráno tak, aby ačkoliv nebezpečí před nimi nebude skryto, nepropadaly panice a nezpůsobovaly rozbroje ... Ne, zlému nebude dovoleno, aby díky beznaději v monastýru zvítězil.

KAPITOLA VIII/4

Na jedenáctou hodinu dopoledne si Nektarios sjednal schůzku s Xénií, slepou dívkou, která byla nyní igumenou monastýru. Byl zraněný, ale díky svému jasnému vhledu byl schopen zůstat klidný.

„Spravedlivá sestro,“ řekl poté, co jí pomohl posadit se na židli, „Hospodin je s námi.“

„Kéž nám žehná,“ odpověděla.

„I kdybych šel temnotou stínu smrti, nezaleknu se zla, neboť Tvá ruka je se mnou,“ řekl Nektarios. „Sestro, věříš těmto veršům?“

„Naprosto, Vaše Eminence,“ odpověděla svým melodickým hlasem.

„Protože usilujeme s čistým srdcem a pravdivým duchem o něco vznešeného, co je ke slávě Boží, musíme očekávat, že nepřítel před nás bude klást překážky jako třeba útrapy. Souhlasíš?“

„Ano, Vaše Eminence, souhlasím,“ odpověděla Xenie. „Už přišlo rozhodnutí od metropolitů?“

„Ano, přišlo.“

„Snaží se o rozpuštění monastýru?“

„Ne, chce písemnou zprávu a podrobné informace o něm.“

„Jaký druh zprávy?“

„Týkající se jeho založení a jeho růstu.“

„Copak jsme neměli jeho plnou podporu od začátku?“

„Samozřejmě.“

„Tedy, proč ...“

Nektarios neodpověděl.

„Nedělejme si starosti, uvidíme. Bůh to ví. Zítra připravím svoji odpověď, a budu při tom velmi klidný a opatrný. S Tvojí pomocí rovněž nachystám a podepíšu zprávu která se bude týkat jména každé sestry, podrobností o jejím zařazení a jejích peněžitých příspěvcích. Nic jiného nemůžeme dělat.“

„Myslíte, že budeme potrestaní?“

„Nevím to jistě, ale patrně ne. Máš obavy?“ zeptal se Nektarios.

„Zůstanu věrná svým slibům, a jsem vždycky připravena nabídnout svůj život Pánu. Co může být krásnějšího než toto? Ale mám obavy o sestry, protože je mezi nimi několik málo, které ztratí odvahu tváří v tvář utrpení.“

„Každopádně, nedělej si velké starosti. Pokud je Pán s námi, kdo může být proti nám?“

„Hluboce Vám děkuji, Vaše Eminence.“

„Znovu opakuji, pokud budeme zápasit o tento monastýr kvůli slávě Boží, budeme podstupovat bitvy dvacet čtyři hodin denně. Během těchto bojů můžeme být a budeme zraňováni, ale toto rozhodnutí je v Hospodinových rukách, nebo ne?“

„Hodně trpíte, Vaše Eminence, a trpíte kvůli nám. Opravdu nevím, zda jsme hodny takové oběti, kterou kvůli nám přinášíte.“

„Jelikož jsem na sebe s bázní Boží vzal vaši ochranu, vydržím bojovat. Dokud budu žít a vidět vaši pokračující oddanost, neopustím vás. Vaše štěstí je mým štěstím, vaše starosti mými starostmi.“

Slepá dívka se postavila, aby odešla, ale přetékala pocity. Vroucně poklekla a políbila Nektariovu ruku.

KAPITOLA IX/4

Hned následujícího dne dodržel Nektarios svoje slovo a připravil si koncept své odpovědi metropolitovi. Když jej dokončil, pomohl Xenii, spravedlivé

igumeně, s podrobnou zprávou, která od ní byla požadována. Následuje výňatek z Xeniiiny odpovědi:

V odpověď Vaší Eminenci začnu zprávou o mém vlastním příchodu do monastýru. V době, kdy jsem žila v Athénách jsem s několika sestrami sdílela přátelství, které obnášelo stejné názory a hodnoty a vroucí touhu po životě v klášteře. Díky jeho kázáním a vyučování o duchovním životě, jsme se seznámily s biskupem Pentapolským. Přišli jsme za ním a požádaly ho, aby nás přijal jako své studenty, a jako svým studentům nám objasňoval pravdy evangelia a vedl nás po spolehlivé duchovní cestě. Jen díky Boží milosti přijal naši pokornou žádost a s radostí nás přijímal při stanovených schůzkách v Rizarioské škole. S láskou a horlivostí prováděl a vedl za ruku nás ubohé dívky, po vyšlapané cestě k dosažení nebeského života. Ačkoli vlídnost jeho Důstojnosti uspokojila naši touhu po vědění, neuspokojila naše srdce. To, po čem jediné toužila naše srdce, bylo vzdát se tohoto bouřlivého světa, láskyplně uctívat našeho Pána Ježíše Krista, a vylévat před ním svá srdce bez ustání v míru a samotě ...

Nektarios odeslal svoji odpověď 10. října 1914 a napsal následující:

Jeho Eminenci, metropolitovi Athénskému a představenému Posvátného synodu, panu Theokletovi, s velkou úctou.

Sláva Bohu. V odpověď na dokument, který jste mi poslal třicátého minulého měsíce pod číslem 1636/161, Vás tímto informuji o následujícím:

a) Na Aegině jsme nepostavili žádný nový monastýr a neudělali bychom to bez vědomí Vaší Eminence.

b) Bylo to se souhlasem Vaší Eminence, že jsme navštívili starý opuštěný monastýr na Aegině s úmyslem usadit v něm několik chudých, zbožných dívek, aby se staly monaškami. Podporoval jsem je a vzal na sebe správu výdajů, které přispívaly k obnovení monastýru, což se dělo díky Vaší dobré vůli a požehnání. Při naší první návštěvě monastýru nás doprovázeli starosta, pan Peppas, a pan Theodosios, igumen monastýru Chrysoleontissa. Igumen mi sdělil, že si přeje navrhnout Vaší Eminenci, aby byl vyčleněn fond z rozpočtu jeho kláštera k podpoře našeho monastýru a nově shromážděného sesterstva. Pan Peppas vyjádřil svoji touhu uvidět monastýr znovuobnovený. Když jsem se vrátil do Athén, hovořil jsem s Vaší Eminencí o této návštěvě a požádal jsem o povolení ujmout se práce se znovuobnovením monastýru na moje vlastní náklady, aby se tam mohly dívky usídlit. Mezitím se na Aeginu vydaly dívky, aby navštívily klášter a byly informovány policistou, kterého znaly, o bezpečnosti života v

něm. Když mi Vaše Eminence poslala odpověď, přeposlal jsem ji dívkám, které si ji ponechaly. Abych Vám pomohl si vzpomenout, mohu připomenout Vaší Eminenci, že jste hovořil o tom, že po dokončení práce byste poslal igumenu Giatrikos spolu s jejími dcerami, aby se staly monaškami. Modlili jsme se za to, aby se tento slib mohl uskutečnit.

c) V tomto opuštěném monastýru byla kaple zasvěcená jménu Bohorodice, konkrétně jako Životodárný pramen. Tato kaple byla zchátralá a téměř na spadnutí. Se souhlasem starosty byla stavba srovnána se zemí a na jejích základech jsme vystavěli nový kostel zasvěcený jménu Svaté Trojice. Vysvětil jsem ji s Vaším svolením, a fakticky jsem z metropole obdržel svaté myro. Kněz z města, spolu se správcem Vaší Eminence, který mě požádal, abych je oslovil, sloužili slavnost svěcení spolu se mnou.

d) Ohledně obřadu postřižení dívek na monašky, jsem se dotazoval Vaší Eminence, zda mám pro každé konkrétní postřižení žádat Vaše svolení a Vy jste odpověděl, že nemusím. S ohledem na tuto záležitost jsem se Vás na to znovu písemně tázal, když jsem se dozvěděl od současného biskupa z Kalavrie a Aegialie, Thimothea, že jste byl dotčen, když jsem prováděl postřižení bez toho, aniž bych Vás požádal ... Neodpověděl jste a já jsem Vaše mlčení považoval za souhlas.

e) Co se týče podjáhének, informoval jsem Vás, že jsou hlavně kostelnicemi ve svatyni. Jejich oděv byl vyroben v souladu se svatými rouchy, které nosí čteci v městských chrámech. Protože v sesterstvu není žádný diákon, a konkrétně v tomto ani žádný kněz, nejsem schopen postarat se o úklid chrámu a nemohu trvale sloužit jako chrámový kostelník. Svatyně bezpodmínečně potřebuje oddaný personál, který bude čistit posvátné nádoby, vyměňovat pokrývky a plátno na prestolu, přenášet diskos a dělat veškerou práci, která náleží kostelníkovi ve svatyni. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl pověřit dvě, aby byly schopny se vystřídat. V nejvyšší nouzi nosí Svatou Eucharistii vážně nemocným sestrám v malé skleničce speciálně vyrobené pro tento účel. Až na tyto extrémní okolnosti, které se dělají jen z nutnosti, jsou tyto sestry pouhými kostelnicemi.

... pokračování příště

... předchozí části k dispozici na adrese: <https://sophia-orthodox.eu/>